

Ad stk. 4

Bestemmelsen har samme indhold som den gældende lovs § 31, stk. 3. Den giver, i overensstemmelse med håndhævelseslovens principper, hjemmel til, at ministeren kan lade et påbud tinglyse. Pligten til at lovliggøre en overtrædelse af loven er knyttet til ejendommen og påhviler derfor den til enhver tid værende ejer af ejendommen, jf. også § 55. En evt. ny ejer bliver gennem tinglysningen advaret om det ulovlige forhold og den pligt, han i givet fald har til at lovliggøre det. Tinglysningen er kun af oplysende karakter. Den er således ikke en betingelse for gyldigheden af det meddelte påbud.

Til § 52

Bestemmelsen har samme indhold som den gældende lovs § 32. Den bestemmer i stk. 1 i overensstemmelse med håndhævelseslovens principper, at en ejer eller bruger ved dom kan pålægges at lovliggøre en overtrædelse under tvang af fortløbende bøder. Hvis dette ikke har effekt, kan miljøministeren efter stk. 2 foretage det fornødne for den forpligtedes regning.

Bestemmelsen anvendes i dag kun sjældent.

Til § 53

Bestemmelsen er ny. Den svarer indholdsmæssigt til naturbeskyttelsesloven § 74, stk. 4, som blev indarbejdet i naturbeskyttelsesloven i 1984 i overensstemmelse med håndhævelseslovens principper.

Efter de gældende regler og efter forslaget § 52 kan miljøministeren foretage fysisk lovliggørelse for den forpligtedes regning, når der foreligger en dom, der ikke efterkommes rettidigt, og når tvangsbøder ikke kan antages at give noget resultat. I enkelte situationer kan et ulovligt forhold imidlertid udgøre en sådan fare for, at der sker uoprettelig skade på et område eller dyr eller planter, der er beskyttet efter loven, at en hurtig indgriben er nødvendig. Ministeren ville antagelig allerede efter almindelige retsgrundsætninger kunne gribe ind uden at afvente en dom. I overensstemmelse med praksis på andre lovområder foreslås denne adgang dog lovfæstet. Det sker bl.a., fordi loven nu også kommer til at indeholde bestemmelser om beskyttelse af skovnaturtyper og arter i internationale naturbeskyttelsesområder, jf. kapitel 4.

Til § 54

Bestemmelsen har samme indhold som den gældende lovs § 33. Den giver, i overensstemmelse med håndhævelseslovens principper, regler for, at der kan gives dom for, hvad miljøministeren kan gøre, hvis unødslet af at opfylde et påbud er af særlig alvorlig

karakter. I så fald kan ministeren i et bestemt tidsrum enten udpege de træer, der må fældes, eller drive skoven for ejerens regning.

Der er efter skovloven fra 1935 i adskillige tilfælde givet dom for, at skoven kan tages under offentlig administration. I de fleste af disse tilfælde valgte ejeren dog selv at bringe skoven i lovlig stand, hvorefter der alligevel ikke var behov for at tage skoven under offentlig administration.

Bestemmelsen anvendes i dag kun yderst sjældent.

Til § 55

Bestemmelsen er sprogligt moderniseret, men har samme indhold som den gældende lovs § 29 og lovfæster i overensstemmelse med håndhævelseslovens principper ejerens og brugerens pligt til at berigtige ulovlige forhold på ejendommen.

Til § 56

Ad stk. 1

Ad nr. 1)

Bestemmelsen er ny, men svarer til lignende bestemmelser i anden lovgivning, hvor miljøministeren skal have adgang til dokumenter mv.

Bestemmelsen supplerer forslaget § 49, og udvider ministerens beføjelser efter § 49 til også at gøre sig bekendt med bedriftens eller virksomhedens skriftlige materiale, herunder også materiale, der opbevares i digital form. Det har altid været antaget, at også materiale af digital form kan efterses af tilsynsmyndigheden. Omtalen af materiale i digital form medtages derfor kun for at præcisere dette.

Adgangsretten efter denne bestemmelse gælder også for personer, som ministeren bemyndiger til at udføre tilsynet efter § 49, stk. 2.

Ad nr. 2)

Bestemmelsen har samme indhold som den gældende lovs § 34, stk. 2, og sikrer miljøministeren mulighed for at få udleveret eventuelt skriftligt materiale.

Ad nr. 3)

Bestemmelsen har samme indhold som den gældende lovs § 34, stk. 3. Den sikrer, at ministeren kan indhente alle relevante oplysninger om tilskudsmodtagerens økonomi hos især skatte- og afgiftsmyndigheder.

Retten til at gøre sig bekendt med materiale efter nr. 1, til at få materialet udleveret efter nr. 2 og til at indhente oplysninger hos myndighederne efter nr. 3 gælder kun om forhold, der vedrører tilskud, og foranstaltninger, som der er udbetalt tilskud til.